

ECHO Chełmek

Organ Samorządu Robotniczego Południowych Zakładów Skórzanych Chełmek

Program inwestycji PZS w Chełmku na lata 1966-1967

Plan inwestycji na rok 1966 przedstawiał się następująco: nakłady ogółem stanowią — 28.046, tys. zł, w tym: roboty budowlano - montażowe 11.142 tys. zł, zakupy maszyn i urządzeń 16.249 tys. zł.

Z nakładów ogółem na inwestycje zjednoczeń przypada 11.255 tys. zł, a na inwestycje przedsiębiorstw 17.741 tys. zł.

W ramach inwestycji zjednoczeń przewiduje się: dokończenie budowy wytwórni wtórnej skóry, dalszą kontynuację ujęcia wody przemysłowej (budowa stacji uzdatniania).

W ramach inwestycji przedsiębiorstw przewiduje się: — dalszą kontynuację budowy stacji pary i kondensatu, budowę ośrodka czasów w Międzybrodziu, dokończenie budowy budynku mieszkalnego nr 6, dokonanie zakupu maszyn i urządzeń na kwotę 12.980 tys. zł.

(DOKOŃCZENIE)

Potrzeby inwestycyjne w latach 1966 — 1970

Ogółem planowane nakłady w tych latach wynoszą 94.301 tys. zł, w tym: roboty budowlano - montażowe 42.184 tys. zł, zakup maszyn i urządzeń 49.781 tys. zł.

W planie 5-letnim przewiduje się dokończenie zadań inwestycyjnych, rozpoczętych przed rokiem 1966, a to:

- wytwórni wtórnej skóry,
- stacji uzdatniania wody,
- sieci pary i kondensatu,
- budynku mieszkalnego,
- ośrodka czasów w Międzybrodziu oraz rozpoczęcie budowy nowych obiektów jak: — magazynu zbytu,
- dwóch zbiorników przeciwpoż.,
- hali manipulacji ogólnozakładowej dwunawowej,

- żłobka,
- branzowego laboratorium przemysłowego obuwniczego,
- budynku mieszkalnego,
- zakupu maszyn i urządzeń.

W planie inwestycyjnym na najbliższe lata nie przewiduje się inwestycji, które pozwoliłyby na zwiększenie zdolności produkcyjnej w zakładzie w Chełmku. Przy opracowywaniu A. P. P. plan produkcji został ustalony w oparciu o wyliczoną przez specjalną komisję zdolność produkcyjną dla poszczególnych warsztatów oraz asortymentów produkcji.

Z materiałów komisji wynika ponadto, że w zakładzie nie ma ukrytych rezerw produkcyjnych, dlatego w planie inwestycyjnym przewidziano budowę obiektów, które wpłyną na polepszenie warunków pracy oraz rozładowania ciąsnoty w zakładzie na odcinku produkcyjnym i zapieczę.

Projekt planu

inwestycyjnego na lata 1967 i 1968.

Nakłady ogółem: w 1967 r. 25.441, w 1968 r. 18.794 tys. zł, w tym: roboty bud.-montaż w 1967 r. 8.717, w 1968 r. 18.8465 tys. zł, zakupy maszyn i urządzeń w 1967 r. 15.007 tys. zł, w 1968 r. 9.508 tys. zł.

W latach 1967 i 1968 przewiduje się realizację następujących zadań inwestycyjnych:

(Dokończenie na str 2)

Komunikat

Koło Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej przy PZS, WCMO i LPOB w Chełmku zawiadania, że

UROCZYSTA AKADEMIA

dia uczczenia 49 rocznicy Rewolucji Październikowej odbędzie się w dniu 5 listopada 1966 r. w sali PZS.

Akademia, na którą serdecznie zapraszamy mieszkańców Chełmka i pracowników tutejszych zakładów rozpocznie się o godz. 17

ZARZĄD KOŁA TPPR

WIELKA ROCZNICA 1917-1966

W bieżącym roku przypada 49 rocznica wybuchu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w wyniku której powstało pierwsze w świecie socjalistyczne państwo — Związek Radziecki. Na przestrzeni tych 49 lat dokonały się tam wielkie i doniosłe przemiany, o których, a przynajmniej o najważniejszych z nich warto z okazji tej pamiętnej rocznicy przypomnieć.

Zostały wywłaszczone i pozabawione władzy klasy wyziskiwaczy obszarnicy i burżuazja zarówno w mieście jak na wsi. Stworzono i utrwalone społeczną własność, zbudowano państwo nowego typu, państwo socjalistyczne. Obroniono zdobycze mas pracujących w krwawych walkach z własną kontrrewolucją, interwencją z zewnątrz — i w najbardziej krwawej ze wszystkich wojen w historii świata, w wojnie przeciwko faszystowskiemu hitlerowskiemu.

Z gruntu przekształcono stosunki społeczne. Stworzono możliwości rozwoju narodom, które poprzednio były uciskane. Zrównano kobietę w prawach z mężczyzną. Dokonana została rewolucja kulturalna, powstała nowa warstwa inteligencji ludowej, nowa kultura socjalistyczna. Wykonany został program Partii Komunistycznej opracowany w r. 1919. Związek Radziecki stał się przodującym w świecie mocarstwem przemysłowym, państwem o przodującej nauce i kulturze, pionierem największych zdobyczy naukowych naszych czasów: pierwszego lotu człowieka w kosmos.

W ciągu minionych siedmiu lat dochód narodowy, wykorzystany na akumulację i speżycie wzrósł o 53 proc., a roczna produkcja przemysłowa

o 84 proc. Środki trwałe gospodarki narodowej zwiększyły się o 92 proc. Przemysł wytworzył produkcję ponadplanową wartości 46 mld rubli. Odkryto i przekazano do eksploatacji przemysłowej nowe złoża ropy naftowej, gazu ziemnego, złoża rudy żelaza, metali nieżelaznych, surowców chemicznych i innych kopalin użytecznych, rozszerzyła się baza paliwowa energetyczna i hutnicza gospodarki narodowej. W ciągu tych lat stale rozwijały się podstawowe gałęzie przemysłowe: ciężkiego oraz znacznie wzrosła produkcja artykułów spożywczych i przedmiotów zaspakajających potrzeby kulturalne i codziennego użytku.

Partia Komunistyczna, cały naród radziecki mają wszelkie podstawy do zadowolenia i dumy z wyników rozwoju Związku Radzieckiego w minionym okresie. W ciągu tych lat ich ożywcza, zwycięska potencjał ekonomiczny i obronny. Mówiące obrazowo jeszcze bardziej zmieniła, wzmożona się i rozstala.

W ubiegłym roku Związek Radziecki uroczystie obcho-

dził 20-lecie swojego wiekopomnego zwycięstwa w Wielkiej Wojnie Narodowej. Warto wiedzieć, że w przededniu wojny w r. 1940 w Związku Radzieckim wyprodukowano 18,2 miliona ton stali, 13,1 miliona ton wyrobów walcowanych, 31,1 miliona ton ropy naftowej, 5,7 miliona ton cementu, 145,4 tysiąca samochodów, 31,6 tysiąca traktorów, 48,3 miliarda kilowatogodzin energii elektrycznej. Z tym naród radziecki stanął do wojny z rozbestwionym wrogiem i rozbił doszczętnie hitlerowską maszynę wojenną.

Podczas wojny Kraj Rad poniósł straszliwe straty. Zginęło przeszło 20 milionów ludzi radzieckich. Na olbrzymich obszarach na zachód od Wołgi tysiące miast i wsi, dziesiątki tysięcy zakładów przemysłowych, kopalni, kolchozów, sowchozów, szkół i budynków mieszkalnych leżało w gruzach. Zdawało się, że odbudowa zniszczonej będzie wymagała wielu dziesięcioleci.

Jednakże ludzie radzieccy pod przewodem partii dokazali cudów bohaterstwa pracy.

(Dokończenie na str 2)

Wychowanie młodzieży tematem obrad plenum KP PZPR

W powiecie chrzanowskim największą spośród organizacji młodzieżowych aktywność i przebieg wykazuje: Związek Młodzieży Socjalistycznej, Związek Młodzieży Wiejskiej oraz Związek Harcerstwa Polskiego. Zrzeszają one łącznie prawie 13,5 tys. młodych ludzi, w tym ZMS 5,7 tys., ZMW 5,5 tys. Reszta wynosząca 160 członków skupiona jest w 160 drużynach harcerskich. Wszystkie te organizacje znajdujące się pod opieką doświadczonych członków partii pełnią dobrze swoją rolę w wychowaniu w duchu socjalistycznym młodego pokolenia, przy czym najlepszymi wynikami na tym odcinku szczyci się ZMS. Dla osiągnięcia tych wyników przyczyniają się różnorodne kursy o tematyce wychowawczo - ideowej i zawodowej, obozy szkolnowo-wypoczynkowe, działalność kulturalno - oświatowa itp.

O wszystkich tych sprawach mówił w swoim referacie na październikowym plenarnym zebraniu KP PZPR w Chrzanowie I sekretarz KP tow. KAZIMIERZ BARWACZ. —

Udział w tym plenum wzięli również: z-ca Wydz. Ekon. KW PZPR w Krakowie tow. E. WOJCIK, przew. Zarz. Woj. ZMW tow. M. ZIEMIAŃSKI, wiceprzew. Zarz. Woj. ZMS tow. W. CHYDZIK oraz liczni przedstawiciele organizacji młodzieżowych.

Tow. Barwacz wspominał w swoim referacie o czasach kiedy to blisko połowa młodzieży nie mogła dostać pracy. Porównał te czasy z dzisiejszymi, w których problem bezrobocia w ogóle nie istnieje. Młodzież może nie tylko uczyć się i pracować, lecz jest również współgospodarzem swoich zakładów pracy, a poprzez udział w radach narodowych — również kraju.

W zakończeniu przemówienia tow. Barwacz podkreślił, że w wychowaniu młodzieży za które odpowiedzialni są członkowie partii należy kierować się zasadą, że młodzież będzie taka jaką sami wychowamy. A niezmiernie ważnym czynnikiem jest współdziałanie na tym odcinku ze szkołą i domem.

W Bobrku wybudowano nową szkołę

W dniu 2 października 1966 roku obywatele Bobrku przyjęli wielką uroczystość otwarcia szkoły podstawowej im. Władysława Broniewskiego. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz partyjnych i administracyjnych: sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR — tow. J. Treła, I sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR — tow. K. Barwacz, przew. Pow. Rady Narodowej w Chrzanowie — tow. Jan Siemek. Ze strony Kuratorium Okręgu Szkolnego w Krakowie: wicekurator mgr inż. Tadeusz Chylaszek jako tutejszy rodak. Wydział Oświaty reprezentowała na czelny inspektor mgr Zofia Duźniak. W tej pięknej i bogatej uroczystości wzięła również udział pani Wanda Broniewska, która przybyła z Warszawy. Uświetniła ona swoim wystąpieniem uroczystość, ponieważ szkoła nosi imię zmarłego jej meża Władysława Broniewskiego. Ze strony przedsiębiorstw budowlanych wzięli udział dyr. mgr inż. Jan Steronko.

Podziękowania dla Zakładów Skórzanych jako palcówkę opiekunów tutejszej szkoły reprezentował dyrektor Jan Pactwa, który wybitnie przyczynił się do zorganizowania pod każdą

wrębem tej uroczystości. Brali również udział w WCMOh. dyr. Stanisław Jastrzębski, sekretarz Kom. Zakł. PZPR tow. Fr. Waliczek i M. Biel, a z ramienia Rady Zakładowej tow. Romuald Pido.

Uroczystość otwarcia szkoły pozostawiła po sobie głębokie wrażenia i przeżycia. Towarzyszyła jej wspaniała pogoda. Ludność Bobrku i całej okolicy doceniła powagę chwili i masowo wzięła udział. Nad głowami wszystkich powiewały liczne białoczerwone flagi. Odświeżone ubrania młodzieży szkół, na wreczyła gościom kwiaty. W wygłoszonych przemówieniach było wiele momentów wzruszających. Zebrana ludność przypomniała sobie przy dźwiękach orkiestry i przemówień trudną i daleką drogę, która doprowadziła do budowy tej szkoły.

W oczach wielu wystąpiły łzy.

Dominiującym aspektem tej uroczystej chwili była myśl o wdzięczności wszystkim mieszkańcom Bobrku dla Państwa Ludowego oraz tych osób, które przyczyniły się do budowy i nie skąpiły środków na piękna dla nas szkoły, które wygładziły nam od długich lat.

W uroczystości otwarcia szkoły w Bobrku oprócz miejscowego społeczeństwa wzięli udział przedstawiciele władz wojewódzkich i powiatowych. Na zdjęciu od lewej: przew. Komitetu Budowy Szkoły tow. Władysław Pactwa, przew. Prezydium PRN tow. Jan Siemek, I sekretarz KP PZPR tow. Kazimierz Barwacz, sekretarz KW tow. J. Treła, przew. Komitetu PZS w Chełmku dyr. Janusz PZS tow. Jan Pactwa, mgr inż. tow. Tadeusz Chylaszek oraz naucz. insp. mgr tow. Zofia Duźniak. W drugim rzędzie: przew. Prez. GBN w Bobrku tow. Stanisław Grabowski, sekretarz tow. Marian Biel oraz przew. POBN w Chełmku tow. Franciszek Szyntuła.

Zdjęcia: A. Chylaszek

Związek Radziecki obroncą i ostoją pokoju

Przed prawie 50 laty, kiedy partia bolszewicka pod kierownictwem Lenina pierwsza poprowadziła lud rosyjski do szturm na kapitalizm, na świecie było 400 tys. komunistów. Obecnie jest ich bez mała 50 milionów.

W czym tkwi przyczyna ciągłego wzrostu szeregów komunistów oraz ich wpływu? W tym, że komuniści najpełniej wyrażają żywo interesy ludu pracującego. Bezgranicznie wiernie sprawie klasy robotniczej, żywa, nierozważalna więź z ludem, umiejętność stałego czerpania nauk z jego rewolucyjnego doświadczenia, zdolność prowadzenia masom i męznego prowadzenia ich do walki — oto źródła siły komunistów.

Ohrymiej, twórcze pracy dokonują komunistyczne partie krajów socjalistycznych. Rozwiązują one trudne zadania rozwoju gospodarki, nowych stosunków społecznych, komunistycznego wychowania mas, zapewniania obrony zdobytych socjalistycznych. Jest to praca o znaczeniu historycznym, a przewodził w niej Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Ono to w dziedzinie kontaktów z zagranicą konsekwentnie prowadzi politykę pokoju. Twórcą tej polityki dyktowanej interesami ludu pracującego był W. I. Lenin.

Lata powojenne nacechowane były zaciętą walką dwóch przeciwnych kierunków w polityce międzynarodowej: pokojowego i agresywnego. Związek Radziecki wraz z innymi krajami socjalizmu realizował swoją politykę pod znakiem walki o odprężenie, umocnienie pokoju, pokojowe współistnienie państw o różnych ustrojach społecznych, o stworzenie takich warunków, w których każdy naród mógłby się swobodnie rozwijać na

drodę postępu narodowego i społecznego.

Z drugiej strony w ciągu tych lat ujawniła się z nową siłą agresywna siła imperializmu, niebezpieczeństwo, jakim on grozi światu, wolności i niedośćleści narodów. Imperialiści brutalnie ingerowali w sprawy innych krajów i narodów nie cofając się przed zbrojną interwencją.

Polityka KPZR i państwa radzieckiego zmierzala w tych warunkach do tego, aby dać zdecydowaną odprawę sile agresji, przeciwdziałać dalszemu zaostrzeniu sytuacji międzynarodowej, walczyć z niebezpieczeństwem wybuchu wojny światowej. Związek Radziecki opierał się w tej działalności na stałe wzrastającej potęgze swojej i całego systemu socjalizmu, korzystając zarazem z poparcia sił pokoju na całym świecie.

Związek Radziecki stał i zawsze stać będzie po stronie narodów, które padły ofiarą agresji imperialistów, i zleżał tym narodom poparcia politycznego, ekonomicznego, a w razie potrzeby i wojskowego, będzie demaskował podstępne metody agresorów. Aktywne działania Związku Radzieckiego wspólnie z innymi siłami, którym jest droga sprawa wolności i pokoju, nie raz zmuszały imperialistów do odwrotu.

ZSRR dąży do pokojowego współżycia ze wszystkimi krajami, ale nie będzie się godził z imperialistyczną samowolą wobec innych narodów. W chwili obecnej głównym sojusznikiem USA w Europie w zastrzeżeniu napięcia międzynarodowego jest militarizm zachodnioimperialistyczny. Politycy z nad Renu sadzą, że wystarczy, jeśli zdobędą bombę atomową, a padną stopy graniczne i będą mogli zieleć swe utajone pragnienie — zmienić mapę Europy, złać

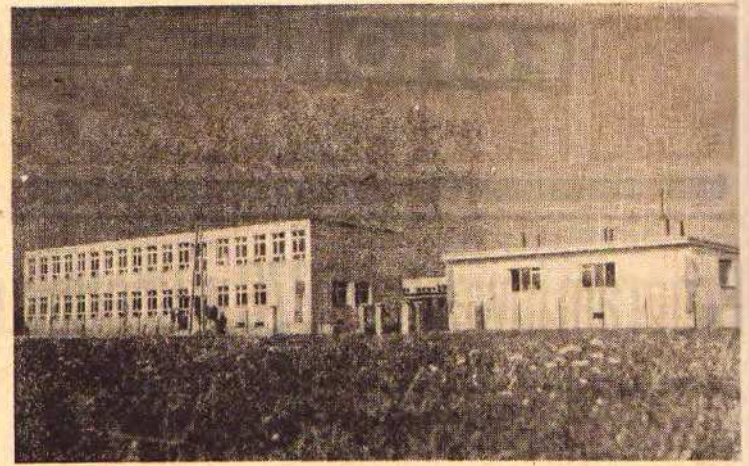
odwet za klęskę w drugiej wojnie światowej.

Doniosłym krokiem Związku Radzieckiego i jego sojuszników w walce przeciwko udośćpieniu zachodnioimperialistycznym militariem broni nuklearnej jest jednomyślna i zdecydowana przestroga w tej sprawie, z która w styczniu 1965 r. wystąpiły państwa członkowskie Układu Warszawskiego.

Wyrażając żywo interesy nie tylko narodu radzieckiego, lecz także najszerzych mas ludowych wszystkich krajów, Związek Radziecki konsekwentnie walczy o powstrzymanie i całkowite zaprzestanie rozpętanej przez imperialistów wyścigi zbrojeń o osiągnięcie porozumienia co do praktycznych kroków w tej dziedzinie, które by zmierzaly do powszechnego i całkowitego rozbrojenia. Radziecka polityka w tych sprawach zyskuje zrozumienie i poparcie wielu państw.

Związek Radziecki ma pełne prawo aby oświadczyć, że jego polityka zagraniczna popiera potęgą gospodarczą i wojskową niezawodnie służy sprawie zachowania i utrwalenia powszechnego pokoju. Kraj Rad pierwszy wniósł nad kulą ziemską sztafeta tworzącego się komunizmu, Narod radziecki ze swą leninowską Partią Komunistyczną na czele godnie niesie ten wielki zwycięski sztandar.

Zwycięstwo socjalizmu na całym świecie ostatecznie uisunie społeczne i narodowe przyczyny wszelkich wojen. Zniesie wojny, ustanowi wieczny pokój na ziemi — to dziejowa misja komunizmu, oto najważniejszy wniosek pierwszej części programu KPZR, a zarazem najbardziej poręcząca perspektywa, która jakkolwiek ruch społeczny kiedykolwiek rozłożył przed ludzkością.

Współpraca gospodarcza Polski z ZSRR

Sprawa o wielkim znaczeniu jest rozszerzenie wymiany handlowej między krajami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Wzajemne dostawy towarów w latach 1961 — 1965 osiągnęły wartość 90 mln rubli dewizowych. W bieżącym pięcioletcu wartość wzajemnych obrotów ma wzrosnąć do 140 mld rubli dewizowych. O zakresie udziału Polski w tych obrotach świadczy wartość wymiany z krajami RWPG w okresie ostatniego 5-lecia: wyniosła ona ok. 10 mld rubli dewizowych. W obecnej pięcioletniej obrotów towarowej Polski z ZSRR wzrosną o ok. 65 proc. z Węgry ponad 20 proc. itd.

Ogromny jest zakres wymiany handlowej ZSRR z krajami RWPG. Do tych krajów kierowane jest np. 50 proc. radzieckiego eksportu maszyn i urządzeń, jedna trzecia wywozu ropy naftowej i

96 proc. eksportu rud żelaza. Z kolei przywóz z krajów RWPG pokrywa ponad 60 proc. zapotrzebowania Związku Radzieckiego na importowane sprzęt inwestycyjny i ok. 50 proc. zapotrzebowania na produkty chemiczne. Przeszło 50 proc. importu radzieckiego z państw socjalistycznych przypada na maszyny i sprzęt przemysłowy. Obroty Polski z ZSRR w roku 1965 wyniosły ponad 8,039 mln zł dewizowych.

W bieżącej 5-letce znacznie wzrosła dostawa radzieckich surowców w porównaniu z latami 1961 — 1965. ZSRR dostarczył nam 26 mln ton ropy naftowej, 6,1 mln m³ gazu ziemnego, 45,1 mln ton żelaza. Ponadto otrzymamy ropy manganowej, chromowej, siarkowej, węgla, metale kolorowe, tarcice, azbest, len, wełnę i inne artykuły.

Podziękowania

Dyrekcji, Radzie Zakładowej i Komitetowi PZPR oraz wszystkim współpracownikom PZS Chelmek składamy serdeczne podziękowanie za przysięgę i pamięć

GERTRUDA BRZĘCZEK z dziećmi

Składam serdeczne podziękowanie dyrekcji, Radzie Zakładowej i całemu Zarządowi za umożliwienie mi wzięcia udziału w wycieczce do Krynicy. Z wycieczki tej pozostała mi w pamięci spotkanie z towarzyszami pracy i spędzenie miłych dwu dni. Za opiekę nad nami organizatorom wycieczki serdecznie dziękuję.

JOZEF ZAMARLIK rencista

WIELKA ROCZNICA

(Dalszy ciąg ze str. 1)
W r. 1965 tj. w 20 rocznicę zwycięstwa, przemysł ZSRR wyprodukował 5 razy więcej stali niż w r. 1940; wyrobów walcowanych — prawie 5,5 raza więcej; ropy naftowej — bez mała 8 razy więcej; cementu — prawie 13 razy; samochodów — 4,2 raza, traktorów — przeszło 11 razy i energii elektrycznej — 10,5 raza więcej niż w r. 1940.

Czy to wymaga komentarzy? Sukcesy gospodarcze narodów radzieckich są zaślepi ogromne. W ciągu minionych pięciu lat produkt społeczny wzrósł o 35 proc., a produkcja globalna w przemyśle — półtora krotnie. Sam tylko przyrost produkcji przemysłowej w ciągu pięcioletcia wyniósł 79 miliardów rubli, co przeszło trzykrotnie przewyższa przyrost osiągnięty podczas wszystkich pięcioletek przedwojennych.

Stale wzrasta udział Związku Radzieckiego w światowej produkcji przemysłowej. W roku 1965 ZSRR wytworzył prawie jedną piątą całej światowej produkcji przemysłowej, a w przededniu drugiej wojny światowej udział ten wynosił niecałe 10 proc. Należy przy tym stwierdzić, że ludność ZSRR wynosi zaledwie 7 proc. ludności kuli ziemskiej. Konsekwentnie realizuje się tam wysunięte przez partię zadanie wyprzedzenia najbardziej rozwiniętych krajów kapitalistycznych pod względem produkcji na jednego mieszkańca. Coraz bardziej zmniejsza się rozpiętość w poziomie produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych.

W socjalistycznej gospodarce Kraju Rad dokonują się nie tylko wielkie przemiany ilościowe, lecz także jakościowe. Postęp naukowo-techniczny powołał do życia wiele nowych dziedzin produkcji. Dokonano modernizacji tech-

nicznej szeregu gałęzi gospodarki narodowej. Skonstruowano i oddano do eksploatacji dużo różnych typów maszyn, urządzeń przyrządów, z których wiele jest unikatami konstruowanymi po raz pierwszy w świecie. Postęp techniczny, mechanizacja i automatyzacja produkcji umożliwiły zwiększenie wydajności pracy o 25 proc.

Zrealizowano olbrzymi program budowlany. W latach 1961 — 1965 nakłady inwestycyjne w radzieckiej gospodarce narodowej wynosiły 211 miliardów rubli — mniej więcej tyle, ile w ciągu dziesięciu poprzednich lat. Jak głosiła słowa pieśni „Od Moskwy aż do krańca kraju” — wszędzie wre praca, powstają nowe przedsiębiorstwa, elektrownie, linie kolejowe,

rurociągi, dzielnie mieszkańcino i całe miasta.

Polska jest żywo interesowana w wzroście potęgi ZSRR, we wszechstronny rozwój bratniego Kraju Rad, w zwiększeniu jego roli i aurytetytu w świecie. W wspólnym interesie prowadzimy wspólną politykę zmierzającą do zapewnienia bezpieczeństwa w Europie i pokoju światowego. We wspólnym interesie rozwijamy współpracę gospodarczą, kulturalną i naukowo-techniczną. We wspólnym interesie czynimy wszystko, by umocnić jedność i zwartość wszystkich państw światowego systemu socjalistycznego oraz wszystkich partii komunistycznych i robotniczych w walce z imperializmem na arenie międzynarodowej.

Zaopatrzenie coraz lepsze

Swego czasu pisaliśmy o otwarciu na osiedlu robotniczym w Chelmku szeregu sklepów MHD. Płaćcówki te nowoczesnie urządzone i dobrze zaopatrzone niczym nie różnią się pod tymi względami od takich sklepów w miastach. Zresztą tak czy owak, że wsi polskiej już dawno zniknął dobrze znany starszym ludzom typ sklepików wiejskich, tzw. kramów towarów mieszanych. Zastąpiły je obszernie, widne pawilony handlowe.

Niedawno znowu otwarty został w Chelmku koło stacji sklep z wyrobami garmażeryjnymi. Tym razem dokonania tego miejscowa GS, która w szlachetnej rywalizacji z innymi pionierami handlu, w zakresie zaopatrzenia ludności nie chce pozostawać w tyle. I ten

nowo otwarty punkt podobnie jak emhadowskie, nosi wszelkie znamiona sklepu wielkopolskiego. Również dobrym posunięciem zarządu GS było powierzenie kierownictwa sklepu garmażeryjnego ob. Boronowej, byłej kierowniczki sklepu nr 1.

Na taki sklep ludzie w Chelmku już dawno czekali. Toteż w dniu jego otwarcia zgromadził się tu pokazywać zażęście klientów-amatorów wyrobów garmażeryjnych. Oni też pierwsi skorzystali z usług nowego punktu. No i jak do tego, sklep nie ma powodów ukarać się na brak kupujących, lecz wprost przeciwnie. Liczba ich stale się zwiększa. Zastęga to dobrego zaopatrzenia i fachowej a uprzejmej obsługi.

W tym samym mniej wię-

cej czasie oddano do użytku odnowiony i zmodernizowany sklep tekstylny-konferencyjny w budynku Moronia (pod postać).

Poszerzenie sieci handlowej w Chelmku wpłynęło dodatnio na jego zaopatrzenie. Już prawie nie słyszy się skarg miejscowych obywateli na braki takich czy innych artykułów w sklepach. Głównym wszakże powodem tej poprawy jest współzawodnictwo dwóch pionów handlowych.

Chelmek nie jest jeszcze miastem ale sklepy nowoczesne, niczym się od wielkomiejskich nie różniące już ma. A co to dopiero będzie, gdy ten awans Chelmka stanie się faktem dokonany. Nie tylko chodzić po sklepach i kupować czego dusza zapagnie. Żyć nie umierać. (RiW)

(Dokończenie ze str. 1)

- 1) dokończenie budowy ujęcia wody przemysłowej — w 1967 r.,
 - 2) dokończenie sieci zewn. pary i kondensatu — 1967 r.,
 - 3) dokończenie budowy ośrodka czasów w Międzybrodziu — w 1967 r.,
 - 4) budowę magazynu żywności w latach 1967 i 1968,
 - 5) budowę zbiorników p. poz. (dwa) w 1967 r.,
 - 6) rozpoczęcie budowy hali manipulacji ogólnokł. dwunawowej w 1968 r.,
 - 7) rozpoczęcie budowy żłobka w 1968 r.
- Jeżeli codzi o dokumentację projektowo - kosztorysowa, to w tej chwili jest w opracowaniu w BPPS dokumentacja na hale dwunawową, i przewiduje się, że zostanie ona wykonana do końca III kw. 1967 r.
- Odnosnie zabezpieczenia wykonawstwa robót budowlano - montażowych w latach 1967 — 1968 należy powie-

Program inwestycji PZS w Chelmku

dzie, że roboty zostały wstępnie zlecone i zarejestrowane u odpowiednich wykonawców robót, z wyjątkiem budowy żłobka. Już w chwili obecnej napotyka się na trudności w wyszukaniu wykonawcy na budowę żłobka, gdyż działający na terenie Chelmka wykonawca tj. KPBP odmówił zarejestrowania tych robót tłumacząc się tym, że inwestycja ta nie mieści się w jego portfelu. Również już od 3 lat brak jest zapewnienia wykonawstwa robót inwestycyjnych (uzbrojenie terenu w kanalizację, ujęcie wody i oczyszczalnia ścieków) dla ośrodka czasów w Międzybrodziu.

Członkowie egzekutywy KW PZPR, którzy w bieżącym roku odbyli u nas swoje wyjazdowe posiedzenie — zwrócili uwagę na ogólną ciasnotę, jaka istnieje w naszych warunkach produkcyjnych. I mieli rację. Bowiem normy światowe, dotyczące powierzchni potrzebnej na wyprodukowanie 1 pary obuwia są u nas zanizone prawie 2 razy.

Wg tych norm na produkcję, jaka prowadzimy w halach nr 34 i 35, potrzebna jest powierzchnia około 4800 m kw. w każdej hali, a my dys-

ponujemy tam powierzchnię wynoszącą 1850 m kw. Dlatego też podnosimy dalej potrzebę budowy wielokondygnacyjnej hali nr 44, gdyż taka właśnie hala, choć niezupełnie, rozwiązałaby nasze trudności.

Również niezbędna wydaje się budowa — biorąc pod uwagę ilość pracujących — gotowości gorących posiłków w zakładzie.

Przedstawiony program inwestycji dyskusyjny był już wszechstronnie w ramach ogólnego zebrania Podstawowej Organizacji Partyjnej w dn. 5 i 12 sierpnia br.

Dyskusja, nie kwestionując słuszności programu, ujawniła szereg dalszych potrzeb, których realizacja bez wątpienia pomogłaby nam prac-

wać lepiej, wydajniej i w dogodniejszych warunkach.

Dyskutancki poruszyli m. innymi:

- potrzebę przyspieszenia budowy zajezdni autobusowej i przechwalni rowerów, co już jest realizowane poza wschodnim ogrodzeniem zakładu,
- potrzebę przyspieszenia budowy spalarni śmieci — problem aktualny od szeregu lat, który mimo ujęcia w tzw. zerowym planie inwestycyjnym, dotąd nie mógł dotrzeć do realizacji wobec braku limitu inwestycyjnego,
- potrzebę przyspieszenia remontu hali nr 14 — wniosek najbardziej słuszny i obecnie realizowany w ramach kapitalnych remontów,
- konieczność zorganizowania spóldzielni mieszkaniowej na terenie Chelmka, który to problem, jak na razie, nie może być realizowany wobec niedostatecznej liczby potencjalnych rakówków przyszłej spółdzielni.

Hej zagrałbym...

Zebym swoje z lat młodzieści skrzypki jeszcze miał,
Co niedługo hymn o Chełmku cudnie na nich grał.
Dobrychbyśmy raczone tony z naciągniętych strun,
Aby moim utrudzonym skrzypkom brakło tchu.

O uroczych, hej dziewczynach, co się rodzą tu,
Grałbym, abym Czarnę Przemysły jał uciszyć szum.
O ogródkach zdołnych latem w piwonie i bzu
O piaszczystych chudych polach — skapo chleba z nich!

O tutejszych grałbym lasach, w których jagód wródo,
I o łokach pełnych kwiecica zasobnego w miód.
O pastwiskach i mokradłach, gdzie bocianów ser,
Gdzie strumyką płynącego cichy słychać szmer.

O chełmowskim kombinacie, co po już od lat
Z pierwszorzędnego obuwia zna całutki świat,
O tysiącach ludzi, którzy tu kombinacie tym
Przystań życiową znalazłszy los swój sprzęgli z nim.

O Wytwórni Części Maszyn i o LPOB
Grałbym, abym przed mym oknem dziwował się dąb
I o wzgórzach, które tutaj ludzie „Skala” zwą
Tam ci, którzy od nas poszli, sen swój wieczny śnią.

O stadionie sportowym teźbym zagrać chciał,
Gdybym tylko swoje stare skrzypki jeszcze miał,
O ośrodku kąpielowym i parkowych bżach
O szkolach i o hotelach, świetlicowych grac.

O sportowcach i działkowcach, o harcerzach stu
Grałbym, abym musiał ustać szum przydrożnych brzoś.
O tutejszych dobrych ludziach, których wszystkich znam
I do których też niekiedy zaliczam się sam.

Gdybym swoje stare skrzypki dziesiąt jeszcze miał
Pieśń o naszym Chełmku bym Wam cudnie na nich grał
Leż, że mi gdzieś zaginęły więc poradzę Wam!
Kto chce niechaj pieśń o Chełmku śpiewa sobie sam.

Edmund Walczek obsługuje kociół do uplastycznienia kanceruku synt. — jeden z wzorowych pracowników.

Taka sama opinia cieszy się Józef Zabdyr prasowacz wyrobów gumowych.

Kronika ZMS

Ostatnio w naszym Klubie Młodzieżowym „KARTUSIK” odbyło się kolejne, wspólne plenarne posiedzenie Zarządu Zakładowego oraz Zarządu Powiatowego ZMS na temat postawy ideowo-moralnej członków ZMS oraz problemów związanych z wychowawczym oddziaływaniem organizacji na młodzież.

Udział w obradach plenarnych wzięli: przedstawiciele ZW ZMS z wiceprzewodniczący tow. **Wojciechem Hydzikiem** na czele, sekr. POP z PZS, WCMOb, ORN, LPOB, przedstawiciele dyrekcji i Rady Robotniczej naszego przedsiębiorstwa, przew. ORN w Chełmku, przedstawiciel dyrekcji szkoły przyzakładowej, członkowie Plenum ZP i ZZ ZMS oraz zaproszeni przewodniczący Kół.

Obradom przewodniczył przewodniczący ZZ ZMS tow. **H. Fucz** a referat wprowadzający do dyskusji wygłosił przewodniczący ZP ZMS R. **Wana**.

W referacie jak i w dyskusji wiele słów krytyki skierowano pod adresem tych członków, którzy w pracy zawodowej i społecznej oraz w życiu osobistym przejawiają bezkrytycyzm i tolerancję wobec wszelkich przejawów zła, z którym niewątpliwie spotykamy się na co dzień.

Zwrócono również uwagę na sprawę wykorzystywania organizacji przez niektórych naszych aktywistów do realizowania swoich osobistych celów. Mówiono też o potrzebie właściwego ustosunkowania się do tych aktywistów, którzy swoją podstawą ideową — moralną nie przynoszą nam zaszczytu, a w rezultacie nie budują organizacji autorytetu. Tym ujemnym przykładem przeciwstawiano momenty po-

zytywne, świadczące o ideowym zaangażowaniu się młodzieży, o jej aktywnym udziale w życiu swojego zakładu, szkoły czy środowiska. Obowiązkiem bowiem młodych jest zawsze reagować na wszelkie nieprawidłowości, zaś obowiązkiem organizacji jest udzielać młodym poparcia w wypadku gdy stają w obronie słusznej sprawy.

Jeżeli organizacja postępować będzie w myśli tych reguł i zasad szereg jej będą się umacniać, a członkowie nabiorą do niej pełnego zaufania.

W trakcie obrad starano się w sposób rzeczowy określić model-członka aktywisty ZMS, który winien być człowiekiem nie poddającym się presjom i zabobonom, człowiekiem o otwartym umyśle, samodzielnym, czującym potrzebę aktywności społecznej, zaangażowanym kulturalnie, a w życiu osobistym uczciwym, uprzejmym i szczerym.

Można oczywiście stwierdzić, iż mało mamy takich idealnych przykładów, jednak taką właśnie postawę wobec życia i samego siebie wymagać musi organizacja ZMS od swoich członków.

Na zakończenie obrad dwóm naszym aktywistom wręczono brązowe odznaczenia im. **Janusza Krasińskiego** przyznane im przez ZG ZMS za całokształt pracy związanej z propagowaniem ruchu współzawodnictwa w zakładzie. Są to tow. **Józef Karolus** członek Plenum ZZ ZMS i przewodniczący Wydziałowej Rady Robotniczej oraz **Jan Gąsior** — członek prezydium ZZ ZMS pracownik manipulacji wierzchoń.

H. F.

PTTK informuje...

■ Odbędzie się Zlot Turystów Obuwników i Garbarzy na terenie Beskidu Żywieckiego. Podjęta inicjatywa przez Zarząd Zakładowego Oddziału PTTK zorganizowania w 1967 roku II Zlotu Turystów Obuwników i Garbarzy przybrała już realne formy. Ostatnio został powołany komitet organizacyjny Zlotu z przewodniczącym **Kol. Zdzisławem Wróblem**, ustalono również termin i miejsce Zlotu, o czym doniesiemy w następnym numerze „Echa”.

■ W ostatnim czasie Zarząd Oddziału PTTK zorganizował szereg imprez o charakterze turystycznym - krajoznawczym, z których warto wymienić takie, jak: udział 42 uczestników w XI Centralnym Turystycznym Rajdzie Przyjaźni „Szlakiem Lenina” w dniu 18 września br. Nasi turyści przeszli tylko jednodniową trasę, ale wynieśli z imprezy dużo cennych spostrzeżeń i powiększyli swój dorobek punktowy do Górskiej Odznaki Turystycznej.

■ W dniu 25 września br. 17 członków naszego Oddziału wzięło udział w podnieślej u-

roczystości turystycznej, jaką było otwarcie muzeum turystyki górskiej na Babiej Górze, połączone z jubileuszem 60-lecia istniejącego tam schroniska.

Piękny region babogórski, wiele urozmaicony program uroczystości, daly uczestnikom moc zadowolenia i godziwej rozrywki niedzielną.

■ Również i w tym roku w dniu 9 października zwolennicy wędrowek beskidzkich — a było ich 39 — mieli sposobność uczestniczenia w XII Zlocie Turystów Górskich na Hali Krupowej.

Malownicza trasa Zlotu, urok jesienniej szaty w przyrodzie i dalsze punkty do GOT, to mile wspomnienia, jakie pozostawiła ta impreza.

■ W dniach 8 — 15 października br. obchodzono w ramach organizacyjnych PTTK „Tydzień Ochrony Przyrody”. I w naszym Oddziale sprawy te znalazły szeroki odzwiek poprzez wygłoszoną prelekcję i poświęcenie temu zagadnieniu dużo uwagi na szlakach beskidzkich podczas Zlotu Turystów na Hali Krupowej.

■ Nasi przedstawiciele — **kol. Maria i Tomasz Szopa** przewodnicy turystyki — brali udział w konferencji na temat „Problemy ochrony zdrowia w turystyce” odbytej w dniach 15 i 16 października w Zakopanem. Inicjatywa podjęcia w tym kierunku przez komisję działającą przy Krakowskim Oddziale PTTK przyjęta została z wielkim uznaniem i znajdzie rozpoznanie w całym kraju, a szczególnie na terenie okręgu krakowskiego.

■ Współpracując z nami Oddział PTTK przy Kopalni „Siersza” zorganizował w dn. 16 października br. I Zlot Turystyczny na zamku w Tenczyńsku. Wzięło w nim udział 36 naszych uczestników, którzy cieszyli się z poznania tego regionu ziemi chrzanowskiej, a ponadto z pięknej pogody, udanych znaczków zlotowych i również z nagród, jakie wylosowali w ramach konkursu.

Organizatorem uczestnictwa w Zlocie z ramienia Oddziału była komisja turystyki pleznej z **kol. Alfreda Wróbel** na czele. **T. SZ.**

3 bezpłatne motocykle z PKO!

W losowaniu „motocyklowych” książeczek PKO, przeprowadzonym w Warszawie — trzy bezpłatne motocykle marki WFM 125 cm wygrali właściciele książeczek PKO — w **Krakowie, N. Hucie, Brzesku**.
W losowaniu brały udział 13.264 książeczki „motocyklowe” pomiędzy które rozlosowano 44 motocykle.
Ogółem wylosowano dotąd na te książeczki w całym kraju 6.799 motocykli.
Następne losowanie tych książeczek — 21 listopada br.

Tym którzy odeszli...

Cmentarz! Miejsce, gdzie ziemia posłusznie przyjmuje i pielęgnuje łul od siebie na wieczny pobyt nieprzerwanie od początku świata. Śmierć, dla której nie istnieje żadne przelaz, żadne paragrafy ponad prawo życia. Rządzą nią tylko przeczucie i jego tylko wole wykonuje z bezprzykładowym posłuszeństwem. Śmierć nie uznajęca różnic ni, wieku ni stanu.

Na ementaru cisa. Leża sobie spokojnie i zgodnie obok siebie ci, których życie upłynęło dostatkach i ci, którzy do mety życia cierniastą drogę przechodzić musieli, kalecząc sobie stopy. I dzieci dla których wschód słońca zachodem był równocześnie i stary, co kilkanaście lat wybyłlił do dna. Jednak im słońce teraz świeci i smiętna kółysankę szumi ementarne drzewa. Lecz oni już ni słońka nie ujrzą, ni kółysanki nie usłyszą nigdy.

Poiliśmy myśli naszą hen — daleko, do Tobruku, do Narviku, do Lenino; do Monte Cassino i wszędzie tam, gdzie wznoszą się polskie mogiły. I tym wszystkim, co w tych mogiłach snem wiecznym spoczywają i tym bez myśli, których przesył wiały po szerokim świecie rozności, poświęćmy dziś, w dniu Tęch święta wspomnienie.

HENRYK IWANEK

JOZEF SNOPEK

Jak uzyskać mieszkanie spółdzielcze?

Pytanie to zadaje sobie wiele osób, a przede wszystkim ci, którzy mieszkają w trudnych warunkach i podjęli decyzję poprawy swej sytuacji mieszkaniowej, jak i młodzi pracownicy, zakładający własne rodziny. Uzyskanie mieszkania w obecnej 5-latec jest możliwe wyłącznie w spółdzielniach mieszkaniowych, dlatego konieczne wydaje się poinformować wszystkich zainteresowanych, co trzeba uczynić, aby otrzymać mieszkanie, jakże w związku z tym czekają ich obowiązki oraz jakie uzyskają prawa, wstępując do spółdzielni określonego typu i określając się na mieszkanie o określonym standardzie wyposażenia.

Koniecznym również wydaje się zaznaczyć czytelników, dla-

czego każdy zainteresowany w uzyskaniu mieszkania winien wstąpić do spółdzielni. Ołóż wstąpić zapotrzebowania na mieszkanie w obecnym 5-latec wynosi w skali ogólnokrajowej 25% w stosunku do ubiegłej pięcioletki. Wzrost ten wynika z potrzeb społecznych, zwiększania się ludności kraju, wzrostu ludności miejskiej. Uzyskanie zwiększonej ilości mieszkań przy utrzymaniu dotychczasowych zasad budowy, niestety mieszkaniowego byłoby niemożliwe. Państwo, obciążone wieloma innymi, także przecież ważnymi zadaniami jak: zapewnienie nowych miejsc pracy musi na te cele przeznaczyć wielomilionowe dotacje, aby nie obniżyć stopy życiowej ludności. Zmiany w dotychczasowej polityce mieszkaniowej określić można jako przyspieszenie poprawy warunków mieszkaniowych ludności. Zgodnie z tymi założeniami budownictwo spółdzielcze będzie w latach 1966 do 1970 podstawową drogą do uzyskania własnego mieszkania, gdyż obejmuje ono 2/3 całości budownictwa społecznego.

TYPY SPÓŁDZIELNI

Najważniejsze są spółdzielnie, zwane „lokatorskimi” —

one też będą budować największe mieszkania. Państwo zapewniło członkom tych spółdzielni największą pomoc i najbardziej dogodnie warunki finansowe.

Członek spółdzielni lokatorskiej ma prawo dożywotnio użytkować swoje mieszkanie na zasadzie tzw.: „spółdzielczego prawa do lokalu”, z prawem spadku na rodzinę lub osoby bliskie razem z nim zamieszkuje. Każdy członek tej spółdzielni w każdej chwili może ze spółdzielni wystąpić i wycofać wniesiony przez siebie udział — wkład mieszkaniowy. Dużym udogodnieniem tego rodzaju — typu spółdzielni jest prawo zamiany mieszkań na większe lub zamiana „lokalizacji” mieszkania na inne miasto czy dzielnicę.

Drugą grupę stanowią spółdzielnie „budowlano-mieszkalniowe” tzw. „własnościowe”, działające przeważnie w większych ośrodkach miejskich. Członkowie spółdzielni „własnościowej” od „lokatorskiej”? Z jednej strony większym obciążeniem finansowym, z drugiej strony większymi dodatkowymi uprawnieniami jak: lepiej wyposażone mieszkanie (szafy wbudowane, obudowa kuchni itp).

Członek tego typu spółdzielni spłaca długoterminowy kredyt

Trzecią grupę stanowią „spółdzielcze zrzeszenie budowlane domów jednorodzinnych”. Zrzeszenie to zawiązuje się tylko na okres budowy.

Każdy właściciel domu po spłaceniu długoterminowego kredytu inwestycyjnego prowadzi gospodarkę eksploatacyjną we własnym zakresie z tym, że domy te stanowią nadal wspólną własność spółdzielni. Po zapoznaniu się z typami spółdzielni — ze względu na specyfikę regionu, konieczne wydaje się szersze omówienie spółdzielni typu „lokatorskiego”, działających w naszym regionie.

Jakie mieszkania budują spółdzielnie lokatorskie? A więc:

- M1 — pow. użytkowej do 20 m² — dla osób samotnych — 1 pokój, wstępa kuchenna,
- M2 — pow. użytkowej do 30 m² — dla dwóch osób — 1 pokój, kuchnia, łazienka, WC,
- M3 — pow. użytkowej do 38 m² — dla trzech osób — 2 pokoje, kuchnia, łazienka, WC,
- M5, M6, M7 — wzrost powierzchni użytkowej uzależniony od ilości osób.

żestwom, jako rodzinom rozwojowym, przysługuje obecnie mieszkanie o jedną normę większe.

Starający się o mieszkanie winien mieć następujące wkłady na książeczkach mieszkaniowych: przy mieszkaniach: M2 — kwoty 12.000, M3 — kwoty 18.000, M4 — kwoty 22.500; M5 — kwoty 28.000; M6 — kwoty 32.000.

O ile jest zgromadzona 1/3 wyżej wymienionych kwot na książeczkach mieszkaniowych: przy M2 — 4.000; M3 — 6.000; M4 — 7.500; M5 — 9.500, M6 — 11.000. Starający się o mieszkanie otrzymuje do zakładu pracy o dalszą bezwzględnie dotację w wysokości 2/3 potrzebnego wkładu z Zakładowego Funduszu Mieszkaniowego.

KSIĄŻECZKA OSZCZĘDNOŚCIOWA I MIESZKANIOWA

Widomo już jakie spółdzielnie budują mieszkania jakie to są mieszkania i ile one kosztują. Co teraz? Teraz należy jak najszybciej otworzyć mieszkaniową książeczkę PKO. Książeczkę można otworzyć w każdym punkcie PKO lub a/lencji PKO w naszym zakładzie pracy. Dla systematycznie oszczędzających na mieszkaniowych książeczkach — PKO i państwo stworzyło szczególnie korzystne warunki oszczędzania:

cznie oszczędzających na mieszkaniowych książeczkach — PKO i państwo stworzyło szczególnie korzystne warunki oszczędzania:

● Wkłady gromadzone na książeczkach mieszkaniowych są oprocentowane w wysokości 3 procent w stosunku rocznym.

● Pracownicy, którzy upoważniają swój zakład pracy do potrącania im z miesięcznych poborów kwoty co najmniej 100 zł na mieszkaniową książeczkę PKO, będą otrzymywali premie w wysokości 50 zł od każdej wpłaty miesięcznej. Warunkiem uzyskania premii jest systematyczne gromadzenie oszczędności przez okres nie krótszy niż 3 lata. Przerwa w systematycznym oszczędzaniu dłuższa niż 3 miesiące pozbawia oszczędzającego prawa do premii.

● Po otwarciu książeczki, natychmiast należy złożyć się do spółdzielni mieszkaniowej celem reestracji. Im wcześniej to uczynisz, tym wcześniej otrzymasz mieszkanie.

Wszelkich informacji udziela w naszym zakładzie pracy Dział Socjalny. Adres Powiatowych Spółdzielni Mieszkaniowych:

Chrzanów, ul. Kopernika, blok 26.
Oświęcim, ul. Staffa 179/B1.

O czym mówiono na ostatnim zebraniu zarządu KS Chelmeck

Zasadniczymi zagadnieniami, wokół których toczyły się obrady zarządu KS Chelmeck na jego kolejnym posiedzeniu w dniu 21 bm. były:

1. dalszy etap budowy Ośrodka Kapielowo - Turystycznego na Paprotniku,

2. przebieg końcowych prac przed oddaniem do użytku Ośrodka Kulturalno - Oświatowego KS Chelmeck w hotelu nr 435,

3. sprawy sekcji piłki nożnej.

W posiedzeniu jak zwykle współuczestniczyli, zabierając kilkakrotnie głos prezes honorowy KS Chelmeck, dyr. nac. PZS tow. Jan Pactwa, wielki miłośnik i protektor sportu.

Punkty 1 i 2 zreferowali ob. Stefan Karkoszka i Tadeusz Czerw. Po dłuższej dyskusji prezes klubu dyr. Tadeusz Siekiera wysunął szereg wniosków zmierzających do intensyfikacji plac w wymienionych ośrodkach i terminowego przekazania ich do użyt-

ku. — Wszystkie wnioski spotkały się z całkowitą aprobatą obecnych.

Dużo uwagi poświęcono również problemom sekcji piłkarskiej, przedstawionym w informacjach sporządzonej przez jej kierownika ob. Władysława Matyska. Szczególnie zwłaszcza zainteresowanie, a zarazem zaniepokojenie wzbudził ustęp informacji dotyczący nabytku piłkarskiego. Zaniepokojenie w pełni usprawiedliwione, jeśli się zważy, że jak wynika z informacji, liczba trampkarzy uczęszczających na treningi zmniejszyła się w ostatnich czasach gwałtownie z 20 do 6 osób. A powinna nieustannie wzrastać, równolegle z przyrostem naturalnym. Ten spadek jest więc zjawiskiem wielce ujemnym, którym koniecznie trzeba się zająć, aby

dociec jego przyczyn. Również i tym punkcie panowała jednoduśność.

Pewne natomiast rozbieżności zaistniały początkowo w poglądach na sprawę odmłodzenia i drużyny piłkarskiej, a raczej na sposób w jaki się to przeprowadza. Chodziło tu o to, aby wprowadzanie do drużyny młodych zawodników nie odbywało się zbyt pochopnie, lecz systematycznie i z największą rozważą. Samo bowiem odmłodzenie zespołu nie jest niczym nowym i stosowane jest na całym świecie.

Po omówieniu następnie sprawy trenera, prezes klubu zaapelował ponownie pod adresem członków zarządu o większą ich aktywność w działalności sportowej. (R)

Sandecja - Chelmeck

(1:0) (1:0)

Biorąc za podstawę przebieg gry trzeba przyznać, że ten wynik Chelmeck może uważać za szczęśliwy. Wyższe przegranej zapobiegł Swierkosz w bramce, który obronił w ładnym stylu sporo dość groźnych strzałów napasników Sandecji, Ataków Chelmeck w dalszym ciągu brak strzelców, co zwłaszcza po przejściu Siwonina do obrony, tym wyraźniej daje się widać i odczuć. Dość powiedzieć że bramkarz gospodarzy miał przez cały mecz do chwytania i tylko dwa i to niegroźne strzały. Nudził się po prostu, mając bardzo niewiele okazji, chociaż w polu atak Chelmeck całkowicie odmłodzony poczynił sobie całokwicie nicie. Pod bramką przeciwnika jednak ci młodzi chłopcy nie bardzo mogli sobie poradzić z roslymi i doświadczonymi obrońcami Sandecji.

Zachodzi pytanie, czy Chelmeck w swoim tradycyjnym składzie mógł ten mecz wygrać. Należy w to wątpić, lecz gdyby nawet jak się stało, to byłoby to już chyba śpiew łabędzi. W Nowym Sączu Chelmeck w ostatnich czasach wygrywał. Tym razem przegrał. Ale istnieje przynajmniej nadzieja, a kto wie czy nie pewność, że tych przegranych będzie coraz mniej, podczas gdy przy takim „starym” składzie ta nadzieja była coraz bliższa.

W zespole Chelmeck w Nowym Sączu wystąpili: Swierkosz, Dulba, Siwon, Mańkut, Waleczak, Zawadzki, Likus, Basista, Fidy, Kadułka, Szumniak. Jak już wyżej powiedziano, Swierkosz, którego w Chelmecku starsi sportowcy i kibice dobrze pamiętają, jako bramkarz zagrał w tym meczu bardzo dobrze. Nie zdołał jednak zapobiec utracie bramki. Po efektywnym wybitu groźnego strzału musiał skapitulować przed dobitką z b. bliskiej odległości, nie bez winy Waleczka.

Po zapewnieniu sobie prowadzenia, atak Sandecji bynajmniej nie sfołgował w swoich agresywnych poczynaniach. Swierkosz zwił się jak w ukropie, aby tylko piłki po raz drugi nie wpuszcili do siatki. Dwa razy mu w tym pomógł poprzeczka i słupek. Dzielnym a niezawodnym sprzymierzeńcem w odpięciu tych zakusów był, z poświęceniem grający na pozycji środkowego obrońcy Siwon, który raz nawet wybił piłkę po prostu z linii bramki.

W przełamywaniu naporu Sandecji obronie Chelmeck pomagały również spalona, stwarzane dość często przez zapalczystych sędziów, lecz zawsze w porę wychwytywanych przez bardzo dobrze sedzięgo p. Nowaka z Krakowa.

Powiedzieliśmy, że istnieje nadzieja, iż przy tym odmłodzonym składzie drużyny, kibice Chelmeck będą przeżywać mniej niż dotąd jej porażek. Ja wierzę, że młodzi zawodnicy spełnią te pokładane w nich nadzieje. Jeśli oczywiście wykazą należyte zdyscyplinowanie sportowe, jeśli będą ściśle przestrzegać zaleceń trenera i jeśli w rozgrywkach towarzyszyć im będzie ambicja i wola zwycięstwa.

JUNIORZY 6:2 (2:2)

W pierwszej połowie gra wyrównana. W tym okresie bramki dla Chelmeck uzyskali Sawa i Mańkut. Po przerwie juniorzy Sandecji potrafili zapewnić sobie przewagę, która w połączeniu z błędami obrońcy i bramkarza gości — doprowadziła do ich wysokiej porażki.

Chelmeck - Skawa

(1:1) (0:0)

Relację z tego spotkania wygada mi zacząć od stwierdzenia, że Nowak to nie tylko bramkarz i to najczęściej dobry, lecz również niezawodny egzekutor rzutów karnych. Zawadzki, który w pierwszej połowie meczu tej sztuki strzeleckiej spróbował, trafił w poprzeczkę. Wprawdzie piłka trafiła w pobliże węża bramki, ale to i tak nie zmieniło faktu: okazała do zdobycia bramki nie została wykorzystana. Wtedy był jeszcze wynik bezbramkowy, a uzyskanie przez Chelmeck prowadzenia miało być zapewne dodatni wpływ na dalszy przebieg gry i ostateczny rezultat spotkania. Wniosek stał, że w drużynie musi być co najmniej dwóch strzelców i to nie tylko jedenastek, w myśl zasady, że nie ma ludzi niezastąpionych. Realizacja tego oczywistego wniosku, powinna stać się pilnym zadaniem trenera.

Mecz ze Skawą, tylko w pewnych okresach należał do

Sukcesy modelarzy rakietowych z Chelmeck

Zainteresowanie techniką rakietową i związaną z nią ściśle astronautyką ogólnie coraz liczniejsze grupy młodzieży. Gwałtowny rozwój tej dziedziny modelarstwa ma swe podłoże — w pewnym stopniu — w zdumiewająco szybko rozwijającej się technice rakietowej i astronautyce. I tak już w roku 1962 zorganizowane zostały przez Aeroklub Krakowski i Ogólnopolskie Zawody Rakiet Amatorskich, w których brały udział dwie ekipy zagraniczne C.S.R.S. oraz Jugosławii.

stała obowiązkowo w spadochron, aby bezpiecznie mogła powrócić na ziemię.

Bardzo ważnym zagadnieniem stał się ciężar samych rakiet i ich stabilność. Cel ten osiągnięto, gdyż rakiety „Chelmeck 66” ważyły ze spadochronem bez silników 18 g, były bardzo stateczne i estetycznie wykonane. Z końcem września br. odbyły się w Krakowie V z kolei Zawody

miejsce I Zbigniew Matiak Polska — Chelmeck
miejsce I Marian Lazar Polska — Chelmeck
miejsce II Franciszek Kowal Polska
miejsce III Stanisław Jarocki Polska
miejsce IV Aleksander Stojanović Jugosławia
miejsce V Rosław Mrazek C.S.R.S.

Uklasyfikowanie się w czółowce V Zawodów Rakiet Amatorskich modelarzy z Chelmeck zawdzięczyć należy dużemu przygotowaniu technicznemu do tych zawodów, jak również wydatnej pomocy ze strony Rady Zakładowej P.Z.S. Chelmeck, która rozacza opiekę nad Modelarnią Lotniczą w Chelmeck.

Zbigniew Matiak

OD REDAKCJI

Autor niniejszej notki ob. Zbigniew Matiak, to znany szerokim rezersem naszej szkolę St. Konstruktor-Modelarz obywatel, długoletni pracownik naszych zakładów.

W czasie wolnym od zawodowej pracy ob. Matiak poświęca się zajęciom w Kole Modelarstwa Lotniczego i Szkutniczego przy P.Z.S. w Chelmeck. Jest od wielu lat instruktorem tego Koła i jak to wynika z powyższej notki osiąga w pełnieniu tej funkcji, podobnie jak w pracy zawodowej doskonałe wyniki.

Modelarze: Marian Lazar i Wiesław Sędor ze zdobytym pucharzem

Fot. Zb. Matiak

Modelarzy: Marian Lazar i Wiesław Sędor ze zdobytym pucharzem

Rakiet Amatorskich, w których brały udział dwie ekipy zagraniczne C.S.R.S. oraz Jugosławii.

W zawodach tych uzyskano następujące wyniki w konkurencji wysokościowej:

W końcu 1962 roku na posiedzeniu komisji modelarskiej FAJ (FAJ — Międzynarodowa Federacja Lotnicza w Paryżu) wyznaczono i rakietnictwo amatorskie jako nową dyscyplinę sportu modelarskiego.

Pociągnięto to za sobą ustalenie nowych regulaminów, co zmieniło również założenia konstrukcyjne rakiet, a trzeba wiedzieć, że w rakietnictwie amatorskim rządzą specyficzne prawa, których nie spotykamy w innych dziedzinach modelarstwa np. lotniczego bądź okrętowego. Prawa te obciążają konstruktora wyjątkowo dużą odpowiedzialnością za cyfrowe eksperymenty. Dlatego też młodzież zdyscyplinowana i chętna do nauki na tu szanse sukcesów.

Rok 1966 był rokiem przełomowym w tej dziedzinie modelarstwa, gdyż obowiązujący Międzynarodowy Regulamin FAJ zezwala jedynie na start rakiet na silnikach fabrycznych. Odpady więc skomplikowane i niebezpieczne przygotowania silników do rakiet.

Pozwoliło to na zajęcie się bliżej konstrukcją samych rakiet, gdyż silniki dostarczył organizator zawodów. Każda rakietka więc zaopatrzona zo-

stała obowiązkowo w spadochron, aby bezpiecznie mogła powrócić na ziemię.

W ramach obchodu „Dni Ziemi Chelmeckiej” zorganizowano konkurs na temat „Czy znasz historię walk narodowo - wyzwolczych w 1000-letniej historii Państwa Polskiego”. Konkurs ten cieszył się popularnością, jednak nie we wszystkich kołach została przeprowadzona. Np. w kołach nr 2, 3, 10, 15, w których Zarządy nie były powołane i nie zostały wyznaczone.

W ramach obchodu „Dni Ziemi Chelmeckiej” zorganizowano konkurs na temat „Czy znasz historię walk narodowo - wyzwolczych w 1000-letniej historii Państwa Polskiego”. Konkurs ten cieszył się popularnością, jednak nie we wszystkich kołach została przeprowadzona. Np. w kołach nr 2, 3, 10, 15, w których Zarządy nie były powołane i nie zostały wyznaczone.

NIE WSZYCY DOCENILI

W ramach obchodu „Dni Ziemi Chelmeckiej” zorganizowano konkurs na temat „Czy znasz historię walk narodowo - wyzwolczych w 1000-letniej historii Państwa Polskiego”. Konkurs ten cieszył się popularnością, jednak nie we wszystkich kołach została przeprowadzona. Np. w kołach nr 2, 3, 10, 15, w których Zarządy nie były powołane i nie zostały wyznaczone.

Redaguje Kolegium Podludowych Zakładów Skórzanych w Chelmeck. Krakowska Drukarnia Prasowa, Kraków, Wielopole 1.

T-14

Ciężarowcy na III miejscu w województwie

Po rocznej systematycznej pracy młodzi ciężarowcy Chelmeck zajęli drugie miejsce w województwie. Niezależnie od naszej młodej sekcji ciężarowej jest to duży sukces, gdyż wyprzedzili oni sekcje o dużych tradycjach ciężarowych. Świadczy to o dobrej pracy w sekcji i można z całą pewnością powiedzieć, że podnoszenie ciężarów odgrywa nieposłuszną rolę w KS Chelmeck.

16 października br. odbyły się w Nowym Sączu decydujące zawody pomiędzy KS Chelmeck a LZS Beskid Nowy Sącz o mistrzostwo ligi juniorów. Po dwóch meczach Chelmeck zajmował III miejsce i miał przewagę nad Nowym Sączem o 70 kg, którą powiększył o dalsze 40 kg, wyrywając w Nowym Sączu w stosunku 1640 kg do 1600 kg.

Z ciekawszych wyników z naszej drużyny to rekord życiowy i klubowy w wadze półciężkiej Kazimierza Sworzniewskiego 270 kg (80 - 85 - 105), oraz wynik F. Kowalka (220 kg) lepszy od rekordu życiowego o 20 kg, w wadze ciężkiej, który wreszcie uwierzył w swoje wielkie możliwości. Pozostałe wyniki uzyskali w wadze lekkiej J. Homan — 207,5, w wadze średniej G. Gierka 235 kg i W. Homan — 220 kg, w wadze półciężkiej H. Roskieszny 245 kg, w wadze lekkociężkiej J. Ghełmański — 245 kg.

Ostateczna tabela ligi juniorów: 1. m. LZS Regulice, 2. m. Juwenia Kraków, 3. m. KS Chelmeck, 4. LZS Beskid Nowy Sącz, 5. KS Górnik Brzeszcze, 6. KS Hejnal Kety. (be)

Już 6 tygodni minęło, kiedy tu wykopano rów i część terenu zasypano ziemią. Na końcu tego wykopu powstało wale garło, o którym pisaliśmy w poprzednim numerze.